

මිනිසා සහ පරිසරය

චන්ද්‍රලාල් පී. ලියනගේ

වැඩිබිම් නිලධාරී - රාජ්‍ය දූව සංස්ථාව,
බණ්ඩාරවෙල.

තවද මොවුන්ගේ ප්‍රමාණය කුඩා කණ්ඩායමක් වූ අතර විශාල වපසරියක ජීවත් විය. ආහාර කල්තබා ගැනීමේ ක්‍රම නොදන්නා හෙයින් ඉක්මනින් කුඩා කාල පරිච්ඡේදයක් තුළදී ප්‍රයෝජනයට ගන්නාය.

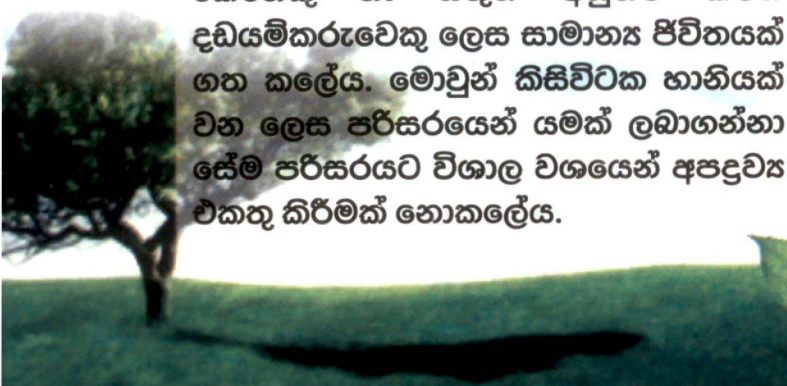
ඉන්පසු මිනිසා ගොවිතැන් කිරීමට හා වනයේ සතුන් දඩයම් කිරීමට අවශ්‍ය ආයුධ පිළියෙල කර ගැනීමට හා ඒවා පරිහරණය කිරීමට පටන් ගන්නාය. මේ කාලය තුළ ලෙඩ රෝග බෝවීමෙන් හා සතුරන් නිසා මරණ සිදුවීම සිදුවිය. එකිනෙකා අතර සබඳතා නිසා වර්ගයා බෝ වීමද සිදුවිය. තම වර්ගයා විශාල ලෙස වැඩිවීමත් සමග වනයේ සතුන් වැඩි වශයෙන් දඩයම් කිරීම, ගින්දර සොයා ගැනීම හා භාවිතයද වැඩි වූයෙන් පරිසරයට හානි කිරීම වනාන්තර විනාශ කිරීමද ආරම්භ විය.

වනාන්තර ආශ්‍රිතව ජීවත් වූ මිනිසා ව්‍යාපාරයක් ලෙස තම ගෙවත්ත තුළ ගවයින්, එළුවන්, කුකුළන් ඇති කරන්නට පටන් ගත්තේය. ඉන්පසු එම සතුන්ගේ බෝ වීමද විශාල වශයෙන් වැඩිවිය. ආහාර වල අවශ්‍යතාවයටද මෙම සතුන් ප්‍රයෝජනයට ගත්හ. මේ තත්වය වැඩිදියුණු වීමෙන් පෙර කලට වලට වඩා මිනිසා පරිසරයට කරන හානිය වැඩිවිය.

ගින්දර භාවිතය ආරම්භ වීමත් සමග කණ්ඩායම් ලෙස සතුන් ඇති කිරීමට කටයුතු සලසා ගත්හ. මෙසේ ගවයින්, එළුවන් ගහනය වැඩි වීමත් ඔවුන්ගේ උලා කෑම නිසා තෘණ ශක හා බිම් දිගේ වැඩෙන ශාක විනාශ වීමෙන් වර්ෂාව කෙලින්ම පසට වැටීම නිසා පස සෝදා යාමට ලක්විය.

මේ කාලය තුළ මිනිසා වනයේ පලවැල නෙලා ගැනීමට වඩා අවශ්‍ය ආහාර වගා කිරීම සඳහා වැඩි උනන්දුවක් දැක්වීය. එනම් මිනිසා ගොවියෙකු බවට පත්වීම සිදුවිය. එහෙත් සතුන් ඇති කිරීමද අත්හැරියේ නැත. ඉන්පසු වගා කටයුතු කිරීම හා සතුන් ඇති කිරීමෙන් කෘෂිකාර්මික විප්ලවයක් ඇති විය. ඒ හේතුවෙන් මිනිසා නිසා පරිසරයට වැඩි වශයෙන් බලපෑම් එල්ල විය.

අතීතයේ මිනිසා සහ පරිසරය අතර දැඩි සබඳතාවයක් පැවතියේය. විශාල සත්වයින් මෙන්ම මිනිසා ද ආහාර රැස් කරන්නෙකු විය. ඔහුට පරිසරයෙන් පිරිසිදු වාතය, ජලය හා ආහාර ලැබුණේය. ඔහු අපද්‍රව්‍ය හා මලමුත්‍රා ද නයිට්‍රජන් අපද්‍රව්‍යයන් පරිසරයට මුදා හළේය. දඩයම් කරන ලද සතුන්ගේ කොටස් ද වගා කරන ලද ශාක වල ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි කොටස් ද පරිසරයට එක් කළේය. වසර ගණනාවක් මිනිසා ශාක වල වැල නෙලා ගන්නා කෙනෙකු හා සතුන් අනුභව කරන දඩයම්කරුවෙකු ලෙස සාමාන්‍ය ජීවිතයක් ගත කළේය. මොවුන් කිසිවිටක හානියක් වන ලෙස පරිසරයෙන් යමක් ලබාගන්නා සේම පරිසරයට විශාල වශයෙන් අපද්‍රව්‍ය එකතු කිරීමක් නොකළේය.

කොඩා

ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා ඉඩම් විශාල වශයෙන් ඵලිපෙහෙලි කිරීම නිසා පාංශු බාදනය බහුල වීම, නිවාස වාසස්ථාන සඳහා දූව ලබාගැනීම නිසා සිදුවන වනාන්තර විනාශය, ගංගා ඉවුරු වල ගස් ඉවත් කිරීම නිසා සිදුවන වනාන්තර විනාශය, ගංගා ඉවුරු වල ගස් ඉවත් කිරීම නිසා ගං ඉවුරු කඩා හැලීම, පරිසරයට හිතකර සතුන් සම්පූර්ණයෙන් තුරන් වීම, ජනගහනය වැඩි වීමෙන් පරිසරයේ සමතුලිතතාවය බිඳී ගියේය.

මේ තත්වය වර්තමානයේ තව තවත් වැඩි දියුණු වීම නිසා පරිසරය මිනිසාට ඵරෙහි වන තත්වයක් උදා වී පවතී. එනම් කඳුකර ප්‍රදේශවල නාය යාම පරිසරයේ උෂ්ණත්වය ඉතා දරුණු ලෙස වැඩිවීම ද නිසි කලට වර්ෂාව නොමැති වීම. ස්වභාවික උපද්‍රව වැඩිවීම සඳහන් කල හැකිය. එසේ හෙයින් අප පරිසරයට ආදරය කල යුතුය. එවිට පරිසරය අපට ඵරෙහි නොවනු ඇත.

